

”مینی بچی - تمہاری سک کی دن آب آرہی ہے، لوک لاج، کلہیگی

گل کی مریدائین چور آب تم کماٹی کرو، باپ سین پورا ورثا لو“

پرسن :- انت متی سو گتی کس پرشارت سین ہونگی؟

اثر :- بابا کھتی بچی، تم نین آب تک جو کچ پڑھا ہے اسی پوئل صرف ایک بات یاد کرو، چپ رہو۔ اپنی کو آتما سمجھ باپ کی یاد میں رہنی کا پرشارت کرو، باپ بچوں کو کوئی تکلیف نہیں دیتی لیکن دُربدر ہونی سین بچاتی ہے۔ غریب بچی جو شادی آد کی لیٹی قرضاً لیتی ہے، بابا اُس سین پی چُڑاء دیتی ہے۔ بابا کھتی ہے بچی شادی بربادی ہے تم پوٹر بنو تو انت متی سو گتی ہو جائیگی۔

گیت :- ڈیرج ڈر منوا....

اومر شانتی ۔ یہ گیت ہے پہلی مارگ کا۔ وہ انکا آرٹ سمجھتی نہیں ہے۔ صرف بچی ہین جانتی ہے۔ آب بروبر ہماری سک کی دن آرہی ہے جسکی لیٹی ہم پرشارت کر رہی ہے۔ جتنا پرشارت کرینگے اتنا سک ملنا ہے۔ شریمت پر جھولی پرتی ہے۔ پہلی مارگ کو کھا جاتا ہے برہما کی رات۔ انہوں کو یہ پتا نہیں ہے کہ پنت پاون باپ کب آئینگے۔ آب تم بچی جانتی ہو کہ کلہیگی کی انت اور ستیگی کی آد کو ہین سنگم یگ کھا جاتا ہے، آب تم انہوں کو کنیکرٹ کی نیند سین جباتی ہو۔ منش یاد کرتی ہے، ایک پنت پاون، گیان ساگر باپ کو۔ اُس ساگر کو تو یاد نہیں کرتی جس سین یہ پاٹی کی ندیان نکلتی ہے۔ وہاں تو ندیوں کا سنگم ہے، ساگر اور ندیوں کا نہیں ہے۔ خوبھی ہے تو ساگر اور ندیوں کی میلی میں۔ ساگر تو ضرور چاہیٹی نان۔ ستیگی کی استاپنا کرنی والا ہین سچا باپ سچی کھاٹی نر سین نارائٹ بنی کی سناتی ہے۔ یاد پی انکو ہین کرتی ہے کہ ہی پنت پاون آؤ۔ تو جب پرماتما آئی تب ہین کھا جائے آتمائون اور پرماتما کا میلا سنگم کا۔ یہ ہے سچا سچا میلا۔ تم لک سکتی ہو یہ آتما اور پرماتما کا ایک ہین پرشوتم سنگم یگ پر میلا لگتا ہے، جس سین پنت سرشتی بدل پاون ضرور بنتی ہے۔ وہ ہے پاون دنیا، یہ ہے پنت دنیا۔ یہ ہے سچا میلا، جب کہ پنت پاون باپ آکر پنت آتمائون کو پاون بناء ساٹ لی جاتی ہے۔ پرماتما اور آتمائون کا میلا لگتا ہے پنت دنیا کو پاون بنانی کی لیٹی۔ تو اسکا کارٹون پی بنانا چاہیٹی۔ بابا یہ سپ اگدوانس میں سمجھاتی ہے۔ ترویٹی پر اکثر کرکی شورائری پر ہین جاتی ہے۔ تو یہ سپ سمجھانی کا پی نشا چڑھنا چاہیٹی۔ جو اچا سمجھانی والا ہونگا وہ یکتی سین سمجھائینگا۔ نہیں تو پت پت کرتا رہینگا۔ کنپ کا میلا سچا اور جوٹا سڈ کرنا چاہیٹی۔ یہ ہے سنگم جب کہ پنت دنیا پاون دنیا بنتی ہے۔ تو سچا سچا میلا یہ ہے۔ وہ کنیکرٹ کی اگیان نیند میں سوئی ہوئی ہے۔ پرماتما کی لیٹی سروویا پی کھ دیتی ہے۔ وہ تو پنت پاون ہے، انکو تو آنا ہے پاون بنانی۔ تم جانتی ہو یہ ایک ہین پرشوتم سنگم یگ ہے، جس پر چڑھتی کلا

هوتي هئ. ستيگ كي باد ڦر نيچي گرنا هين هئ. جو سميہ بينا وهه ڪهينگي پورا هوئا. پُراڻا هوتي هوتي بلڪل هين پُراڻا بن جائينگا. تمهاري سواستيڪا پي ائسي بنائي هوئي هئ. ستوپرڌان، ستورجو تمو.... تهر جانتني هو هر اُپي باپ سين سدا سک کا ورثا پاني کا پرشارت ڪرتي هئ. بابا پرشارت پي بهت سهج ڪراتي هئ. ڪوئي تڪليف نهين اُور هين دَر بدر هوني سين بچاتي هئ. شادي آد ۾ ڪتنا خرچا هوتا هئ. غريبون ڪو تو قرضاً ليڪر پي شادي ڪراني پرتي هئ. بابا ان قرضي آد سين پي چُڙاتي هئ. نرڪ ۾ گرني سين پي بچاتي هئ، تو خرچي آد سين پي بچاتي هئ. اس ليئي يهان غريب بهت آتي هئ. ڪتني اُچي اُچي ڪنڀائين آتي ٿي، اُچانڪ ڪام کا طوفان آيا، سڳائي ڪي، شادي ڪر لي. شادي ڪرڪي ڦر پچتائي هئ ڪيهه بڙي پوڻ هو گئي. ٿاڻيمر لڳتا هئ نان. تو باپ ڪتني بچاني ڪي ڪوشش ڪرتي هئ. شاهوڪار تو آ نه سڪي. وهه نه خد ورثا پاتي، نه رچنا ڪو سچي ڪمائي ڪرني ديتي. غريبون ۾ پي بهت گندي رسم رواج هئ. لوڪ لاج، ڪل مريادا مار ڊالتي هئ. ڪوئي بچي بچيان نيڪ نهين پڙهتي هئ تو دوزخ ۾ چلي جاتي هئ. باپ دوزخ سين نڪالني آئي هئ. ڪوئي نهين نڪلتي هئ. جانور تو نهين جو ناڪ ۾ رسي ڊال بچائين. سمجھاتي رهتي هئ. باپ بچون کا رچنا هوني ڪارڻ سمجھاتي هئ بچي تهر سچي ڪمائي ڪرو، بچون ڪو پي ڪرائو. تو پي ڪتني ڪتپت هوتي هئ. استري آئي تو پتي نه آئي، پتي آئي تو بچا نه آئي اس ليئي ڪتپت هوتي هئ. سمجھاتي تو بهت اُچي ريت هئ. موڻ بات هئ پوئرتا ڪي.

بچي لکتني هئ بابا ڪروڙ آگيا. تو سمجھايا جاتا هئ تهر بچون ڦر ڪروڙ ڪيون ڪرتي هو. چنچلتا ڪري تو ڪوئي ۾ بند ڪر دو. هاڻ پانو ٻانڌ لو واکا بند ڪر دو. وهه ڪروڙ نهين هوئا. ڪرشن ڪي ليئي ڊکاتي هئ يشودا هاڻ ٻانڌ اُڪري سين ٻانڌ ديتي ٿي. پرنٽو ائسي بات هئ نهين. وهان تو مريادا پرشوتهر بڙي رمڻيڪ بچي هوتي هئ. يهان پي ڪوئي ڪوئي بچي بڙي اُچي هوتي هئ. بات ڪرني ڪي بهت فضيلت رهتي هئ. يهان تو ڏير بچي هئ. ڪوئي ڪوئي تو شريمت ڦر چلتي هين نهين هئ، قاعدي ڦر چلتي نهين. قاعدي پي تو هئ نان. ملٽري ۾ ڪام ڪرني والي پوڄيتي هئ وهان کانا پرتا هئ بابا ڪيا ڪرين؟ بابا ڪهتي هئ ڪوشش ڪرو شڌ چيز کاني ڪي. لاچارِي حالت ۾ درشتي ديڪر کائو اُور ڪيا ڪرينگي! ڊبل روٽي تو مل سکتي هئ. شهد، مڪڻ، آلو لي سکتي هو. جس چيز ڪي عادت ڦر گئي تو ڦر چلتا رهينگا. هر بات ۾ پوڄنا پري. بابا تو بهت سهج ڪر ديتي هئ. سپ سين اُچا هئ پوئرتا بننا. بچون ڪو سڌارني آرٽ ڪهان چمات پي لگاني پرتي هئ. ڪوئي ڪوئي بچي ائسي هوتي هئ جو گهر ڪو هين اُڙاءِ ديتي هئ. باپ ڪي ملڪيت ڪو اُڙاءِ نام بدنار ڪر ديتي هئ. تهر بچون ڪي ٻڌي ۾ آب هئ ڪ هماري سک ڪي دن آ رهي هئ تو ڪيون نه هر پرشارت ڪر اونچي تي اونچا پڊ پائين. پرشارت سين هين مرتبا ملينگا. ماما بابا تخت نشين هوتي هئ. گيان گيانيشوري سو ڦر راج راجيشوري بنينگي. تمڪو پي ايشور گيان ديتي هئ. تو تهر پي يهه گيان اُڙاءِ ڦر آپسمان بنائينگي تو راج راجيشوري بنينگي. ما باپ ڪو فالو ڪرنا چاهيئي. اسر اندرڌڙا ڪي ڪوئي بات نهين. سنڀاسيون ڪي فالوئرس بنتي هئ، پرنٽو فالو تو

ڪرتي نھين. جنڪو سنڀاس ڌرم ۾ جانا هئ وهه گهر ۾ نھرينگي نھين. اُن سين سنڀاسي بنني ڪا پرشارت ضرور هونگا. ڊراما اُنوسار هين پڳتي مارگ شروع هوڻا هئ. ستور جو تمو ۾ تو سڀڪو آنا هئ. سڀ سين پھلي شري ڪرشن ڪو ديو، اُنڪو پي 84 جنم لينڀي هئ ضرور. اَب اُنتم جنم ۾ هونگي تب تو شروع ۾ آڳينگي. لڪشمي نارائڻ نمبرون سو ڦر لاسٽ ۾ هئ ڦر نمبرون ۾ آڳينگي. انھون ڪو جڳنات ڪس نين بنايا؟ ڪب ورثا ملا؟ تم بچي جانتڀي هو سنگم پر اُنڪو يھ ورثا ملا هئ. ساري راجڌاني اِستاپن هوني هئ. برھمڻون نين 84 جنم لينڀي هئ، جو اِڀي ڀارت بجاءِ رھي هئ. يھ بڙي سمجھني ڪي باتين هئ. پرنٽو ڪوئي ڪيا ڌارڻا ڪرتي، ڪوئي ڪيا.... اِس ۾ هئ پرشارت ڪي بات. باپ پرڄاپتا برھما ڪي مڪ دواران سنمڪ ڪھتي هئ مئن آيا هون مجھي ياد ڪرو تو يوگ سين تمھاري وڪرم وناش هونگي. آتما ڪھتي هئ هان بابا مئن اِن ڪانون سين سُنٽا هون. شرير بگر آپ راج يوگ ڪئسي سڪلائينگي. شو جينتي پي هئ ضرور. مئن آنا هون پرنٽو ڪوئي ڪو پتا نھين پرتا هئ.

بابا سمجھاتي هئ مئن ڪلپ ڪلپ برھما ڪي تن ۾ هين آنا هون، جس نين 84 جنم لينڀي هئ، اِس ۾ بدلي هو نه سڪي. يھ راج راجيشور ٿا ڦر اَب گيان گيانيشور بن ڦر راج راجيشور بننا هئ. يھ بنا بنايا ڊراما هئ. گيا پي جاتا هئ برھما وشنو شڪر. پرڄاپتا تو برھما ڪو هين ڪھينگي. وشنو وا شڪر ڪو تو نھين ڪھينگي. پرڄا معنيٰ منش. ڪھتي هئ منش ڪو هين ديوتا بناتا هون. رچنا ڪوئي نئين نھين ڪرتي هئ. بابا پوچھتي هئ بچي، اِڀي سورڳ ۾ چلينگي؟ واري جائينگي؟ مئن آيا هون اَب مجھي ياد ڪرو. جتنا هو سڪي ديھ ڌاريون ڪي ياد ڪم ڪرتي جائو. هان، تم ڪرم يوگي هو، دن ۾ پل سڀ ڪچ ڪرو پرنٽو ساٿ ساٿ اُتسي ياد ۾ رهو، جو اُنٽ ۾ پي ميري ياد رھي. نھين تو جنڪي ساٿ لڳن هونگي وهان جنم لینا پرينگا. گرھست وهنوار ۾ رھتي باپ ڪو ياد ڪرني ۾ محنت لگتي هئ. باپ ڪھتي هئ رات ڪو جاڳو. تمھاري طببت خراب نھين هونگي. يوگ سين تو اُور هين بل ملينگا. سؤدرشن چڪرڌاري بن چڪر ڦرائو. هي نيند ڪو جينتي والي لاڏلي بچي، جسڪا رت ليئا هئ اُنڪو ڪھتي هئ.

تم جانتڀي هو راج راجيشوري پي يھ بنتي هئ تو نيند ڪو جينتا هئ. دن ۾ تو سروس ڪرني هئ. باقي ڪمائي رات ڪو هين ڪرني هئ. پڳت لوگ صبح سوڀري اوڻتي هئ. گرو لوگ اُنڪو ڪھتي هئ مالها ڦيرني هئ. ڏنڌي ۾ تو نھين ڦير سڪينگي. ڪوئي ڪوئي اُندر پاڪيت ۾ مالها ڦيرتي هئ. تو سوڀري اوڻ ياد ڪرنا چاھيئي. ويچار ساگر مئن ڪرنا چاھيئي. ياد سين هين وڪرم وناش هونگي. ايورھيلدي بننا هئ تو ايور ياد ڪرنا هئ تب اُنٽ متي سو گتي هو جائينگي. بهت پارڀي پد مل جائينگا. اِس ۾ ڏڪي ڪاني ڪي بات نھين. چپ رھنا هئ اُور پڙھنا هئ. باقي جو ڪچ پڙھا هئ، اُسي پوڻ جانا هئ. بچي اِڀني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. آتما هين شرير دواران ڪام ڪراتي هئ. ڪرڻ ڪراونهار آتما هئ. پرم پتا پرماٽما پي آڪر اِن دواران ڪام ڪرتي هئ. آتما پي ڪرتي اُور ڪراتي هئ. يھ سڀ پائنٽس اچي ريت ڌارڻ ڪري تب لائق بني. جو سمجھ ڪر ڦر دوسرون ڪا سمجھاتي

هٿ بابا انھين لائق سمجھتي هٿ. سورڳ ۾ اونچ پد پاني ڪي وه لائق هٿ. جو سمجھاتي هين نهين اُنڪو نه لائق سمجھينگي، اونچ پد پاني ڪا. باپ تو ڪهتي هٿ لائق بنو، راجا راڻي بنني ڪي ليئي. اُنڪو هين سپوت بچا ڪهينگي. يه سمجھني ڪي باتين هٿ اُور ڪچ ڪرنا نهين هٿ. سڀ باتون سين بابا چُڙاءِ ديتي هٿ، صرف ايڪ بات ياد ڪرني هٿ. اُنٽ ڪال جو استري سمري...

جو سروسبل بچي هونگي وه بابا ڪي مرلي سُن ڪر جهٽ ڪارئون بنائينگي. ويچار ساگر مٿن ڪرينگي. بچون ڪو سروس ڪرني هٿ. باپ ڪي آشيرواد، سروسبل بچون ۾ رهتي هٿ. آشيرواد پي نمبروار هوتي هٿ. يه بيحد ڪا باپ سڀي ڪي پرت ڪهتي هٿ فالو مدر فادر. يه تو شو بابا سين ناليچ ليتي هٿ. برهما اونچ پد پاتي هٿ تر ڪيون نهين؟ اَب فالو ڪرينگي تو ڪلپ ڪلپانتر اونچ پد پائينگي. اَپي فيل هوئي تو ڪلپ ڪلپانتر فيل هونگي. اَچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اُور گُڊمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

- (1) باپ ڪي آشيرواد لين ڪي ليئي سروسبل بنا هٿ. آپسمان بناني ڪي شيوا ڪرني هٿ. اَپي گيان گيانيشوري بن ڦر راج راجيشوري بنا هٿ.
- (2) ايڪ باپ ڪي ياد ۾ رهي ڪي محنت ڪرني هٿ. ڪسي ديھ ڌاري ۾ لڱاءُ نهين رکنا هٿ. نيند ڪو جيتني والا بن رات ۾ ڪمائي جمع ڪرني هٿ.

وردان - اَپني نشچنت استتي دواران سریشٽ ٽچنگ ڪي آڌار ۾ ڪاريه ڪرني والي سڦلتامورت پو

ڪوئي پي ڪاريه ڪرتي سڌا سمرت ڪي ره ڪ ”بڙا بابا بئنا هٿ“ تو استتي سڌا نشچنت رهينگي. اس نشچنت استتي ۾ رهنا پي سڀ سين بڙي بادشاهي هٿ. آڄ ڪله سڀ فڪر ڪي بادشاه هٿ اُور آپ بي فڪر بادشاه هو. جو فڪر ڪرني والي هوتي هٿ انھين ڪپي پي سڦلتا نهين ملتي ڪيونڪ وه فڪر ۾ هين سميه اُور شڪتي ڪو وئرت گنوا ديتي هٿ. جس ڪام ڪي ليئي فڪر ڪرتي وه ڪام بگاڙ ديتي. ليڪن آپ نشچنت رهتي هو اس ليئي سميه ۾ سریشٽ ٽچنگ هوتي هٿ اُور شيوائون ۾ سڦلتا مل جاني هٿ.

سلوگن - گيان سوروپ آتما وه هٿ جسڪا هر سنڪلپ، هر سيڪنڊ سمرت هٿ.

تپسوي مورت بنو

جئسي دُڪي آتمائون ڪي من ۾ يه آواز شروع هوئا هٿ ڪ اَب وناش هو، وئسي هين آپ وشو ڪلياڻڪاري آتمائون ڪي من ۾ يه سنڪلپ اُپن هو ڪ اَب جلدي هين سرو ڪا ڪلياڻ هو تب هين سماپتي هونگي. اسڪي ليئي تپسوي سوروپ ۾ استت هو اَپني شپ ورتي دواران ڪلياڻڪاري ڪرڻي چارون اور ڦهلائو.